

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Heroni Diacono. 200.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

δεικτος. τοῖς γὰρ ἐπιταῦθα ἑσπαινοῖς, καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς εὐπορίας συγκαταλέβεται. εἰ δέ τις πλὴν ἐκείθεν ἀνταπόδοσιν ζητεῖ, καὶ νῦν λαμβάνει ἀπαρχὰς καὶ κῆρ πλῆστον κομίζεται γέρας.

catio cum iis qui inopia conflictantur. Etenim cum huius vitæ laudibus beneficij quoque dati merces vnâ extinguitur. Sin autem quispiam futuram mercedem quaerit, ille & nunc primitias accipit, & illic amplum & copiosum præmium refert.

Τῷ αὐτῷ. ρση.

Eidem. 198.

Ἐπειδὴ ἀεὶ σοὶ εἶπας πεφηνέου παρὰ πρῶτον, δέχεσθαι καὶ ἄλλην οὐκ ἀναξίαν ἐκείνης ἀφροσύνας, πλὴν τῆς ἐβραίων ἀρρένων μακροφρονίας ὁμοίαν γέρας ἀντημέλειαν ἐκδικήσῃ, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ πύλῃ ἀρρένας ἀποπνίξῃς, ἵνα καὶ τοῖς σώμασιν ἔχη ἡ δίκη τὸ ὅμοιον. πρῶτον ποῖον ἀσφαλῶς, καὶ μὴ μέμψῃς πρῶτον.

Quoniam optima tibi priora visa esse dixisti, aliam quoque illa minimè indignā sententiam accipe. Nefariæ masculorum Hebræorum cædi Deus eadem ultionem ac pœnam rependit, omnibus maribus in rubro mari oppressis ac suffocatis: quo nimirum corporibus quoque pœna similitudinem haberet. Quocirca prudenter, attēde, non autem temerè reprehende.

Διδύμο. ρσθ.

Didymo. 199.

Κόκκον σινάπεως πλὴν ἑράνιον βασιλείαν ἀπειράζει ὁ κύριος, πλείστον ἔνεκα τρεῖς, ἀφ' οὗ ἐτέλειαν τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ συγκαταβάσει πτωχίας, ἀφ' ἧς ἡμῶν ἡ σινὰ καὶ ἀνάψυξις ἀπὸ πατρῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ γέροντι ὀδύνης, ἀφ' οὗ πλὴν ἐν ἀρχῇ τῆς εὐαγγελίας τῆς ποιμνίης συμκρότητα. ἀφ' οὗ πλὴν ἐμφυτον τῆς κόκκου δριμύτητα, ἧς καὶ ζήζει ὁ τῆς γενῆς ἔμπορος ὀδύνη, ἀφ' οὗ μὴ ἀλακότησιν, ἀλλὰ πλὴν ἀδιάρετον σώζειν ἑσπασιν. ὁ γὰρ θεὸς ἐπιθεῖς, καὶ εἰς ἓνα τέλειον ἄνθρωπον συγαρμοσθηθεὶς, ἀδιάρετον ἔχειν καὶ ἀτμινοὶ πλὴν πρὸς αὐτὸν οφείλει σιμάφειαν. ἐδὲνί παθεὶ χειρὸς ζομῆν, ἀλλ' ὅλην αὐτῷ συτετραγιδῆν.

Plurimis de causis Dominus cælorum regnum sinapis grano comparauit, nempe ob paupertatis, quam pro indulgenti sua demissione subiit, vilitatem, quæ nobis vmbra atque ab huius vitæ doloribus leuationem conciliauit: ob ouilis, in Evangelij primordiis, tenuitatem: ob naturalem sinapis acrimoniam, qua etiam opus habet is, qui per arctam viam mercaturæ causa graditur: ac denique quia ne sectione quidam amputatur, verum indiuisam hypostasim conseruat. Nam qui Deo copulatus, atque in vnum perfectum hominem compactus est, eiusmodi cum eo coniunctionem habere debet, quæ diuidi ac scindi nequeat, nec vlla calamitate diuelli possit, verum omni ex parte cum eo coniuncta sit.

Ἡ' ρωνι. ἀλακότη. σ.

Heromi Diacono. 200.

Ἡ' τῆς πρῶτης ρημάτων ἀλάτοις, τοιαύτῳ ἔχει σαφῆνειαν. ἐκάλυπτον δάκρυσι τὸ θυσιάζειν μὲν φησὶν ὁ θεός, δάκρυσι δὲ δικαιοσύνης, ἀρπαζομένων, συγκοφαντεμένων. τοῦτε χεῖρ καὶ ἐπ' ἐλέγχῃ πίθησι ταῦτα μεμφομένους, καὶ τῆς συμβάντων ἀπι-

Propheticorum verborum sententia hanc explanationem habet: operiebant lachrymis altare meum, ait Deus, lachrymis, inquam, eorum qui iniuria afficiebantur, quibusque facultates suæ eripiebantur, atque calumniæ comparabantur. Eoque nomine hæc ipsis crimini vertit, cum iis suc-

Pœnitentia lachryma Deo gratia.

censet, eaque calamitates illas, quæ p̄st
euenerunt, confluisse pronunciat. Nam
alioqui pœnitentiæ lachrymæ non modò
reprehensione carent, verum etiam Deo,
thymiamatis instar, gratæ ac iucudæ sunt.
Vestimenta autem ligata, atque altare ob-
uelantia, quanta ipsorum animus diuini
numinis contemptione laboraret, indica-
bant. Nam cùm lex ediceret, vt diuinum
templum puris atque ingentis pretij mate-
riis exornaretur, ipsi contrà impuras ac
fordidas vestes circa sanctius adytum allig-
antes, contumeliæ notam templo inure-
bant: non modò inter purum & impurum
minimè distinguentes, sed ne quidem in-
ter Deum & res impuras discrimen vllum
statuentes. Quæquidem etiam ipsis tot
malorum fontes aperuerunt.

Exod. 25.

Esaiel. 22.

Didymo. 201.

Διδύμω. σα.

Matth. 13.

Cælorum regnum fermento compara-
tum est: hoc est Domini ac Saluatoris no-
stri incarnationi peccati omnis experti,
quæ vniuersum terrarum orbem consper-
sit: & vnius corporis ex nostra substantia
atque à Dei genitrice Maria sumpti, coag-
mentationi, quæ homines omnes qui ab
orbe condito extiterunt, ad nouum ortu
renouauit.

Ioan. 3.

Macario Episcopo. 202.

Μακαρίω Ἐπισκόπῳ. σβ.

*Prepos-
ta laus
animos
eneruat.*

Reçtè quidem, vt mihi persuadeo, nouos
ecclesiæ ministros instituis: malè autè eod-
dem laudas. Vide ne huiusmodi laudibus
inflectantur, contentionisque suauitate
spolientur, illisque hoc inanis opinio at-
que arrogantia afferat, vt intentionis ani-
mique neruorum iacturam faciant.

Zenodoto. 203.

Ζηνοδότῳ. σγ.

Genes. 9.

Genes. 19.

Matth. 14.

Cùm & Noë agriculturæ suæ periculù
fecerit, ignorans quidnam ex vino ipsi ac-
cidisset, & Lot item à vino in amètiã in-
flexus sit, Patèrque in senili ætate haud
sponte ac voluntariè factus sit, & Herodes
remulentiæ ludus effectus, magni Ioannis

χῶν ταῦτα τυγχάνειν Σποφινάμνος
αἴτια. τὰ γὰρ τῆς μεταγνώσεως δά-
κρυα, ἔ μόνον ἀκατηγήρητα, ἀλλὰ καὶ
ἡδέα ὅτι τῷ θεῷ, ὡς θυμίαμα. τὰ δὲ
ἱμάτια τὰ δεσμέμενα, καὶ τὸ θυσια-
στέλιον καὶ ἀπετάζοντα, τίω κατα-
φρονητικῆν αὐτῶν περὶ τὸ θεῖον ἐμφά-
νῃ ἀλάθειαν. τῷ γὰρ νόμῳ ἐκ καθαρῶν
καὶ πμίων ὑλῶν τίω περὶ τὸν θεῖον ἱερὸν
τάσωντος ἀκακόσμησιν, αὐτοὶ ρυπτῶ-
σας καὶ ἀκαθάρτους ἐδοῦντας περὶ τὸ
ἅγιον τῶν ἁγίων δεσμοῦτες καθύβει-
ζον τὰ ἀνάκτορα. μὴ μόνον μεταξὺ
καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων μὴ ἀφατέλλον-
τες, ἀλλὰ ἀπὸ μέσον θεοῦ καὶ ἀκαθάρ-
των μὴ ἀφαιρίοντες, ἀφ' αὐτοῖς
καὶ τῶν τοσούτων κακῶν τὰς πηγὰς
ἀνεφύμισε.

Ζύμη ἢ βασιλεία τῶν ἔραων ἀ-
φαιρίεται, τῇ τῷ κυρίῳ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν ἀναμαρτήτῳ σαρκώσῃ, ἀναφυ-
ερασίῳ τὸν ἀπαιεῖα κόσμον καὶ ἐὸς
σώματος ὑποστάσῃ, ἐκ τῆς ἡμετέρας
ἐσίας καὶ τῆς θεοτόκου Μαρίας λη-
φθέντος τίω ἀπ' αἰῶνος ἀνθρωπότητα.
εἰς πάλιν τοκίαν ἀναχρησιάζῃ.

Καλῶς μὲν ἀγεις τὸς νέος τῆς ἐκ-
κλησίας λειτουργοῦς πέπεισμαι, κα-
κῶς δὲ τούτους ἐπαμνῆς. παρεστῆ μὴ
τοῖς ἐγκωμίοις ἀνακλιθῶσι, καὶ τῶν
τόνων τὸ ἡδὺ συληθῶσι, οἰσῆ τῶν συν-
τοίαν ζῆμιωθεῖτες.

Εἰ καὶ Νῶε τῆς οἰκείας γεωργίας πρὲ-
πέπειστο, ἀγνοήσας ὃ πέποιθεν ἐξ οἴ-
νου. καὶ Λὼτ εἰς ἀνομίαν ἐκλήθη ὑπὸ
οἴνου, καὶ πατὴρ ἐν γῆρῃ ἀβελήπας γε-
γένητο. καὶ Ἡρώδης μέθης γενόμενος
παύγιον, τῷ τῷ μεγάλῳ Ἰωάννῳ
αἴματι